

Van: Ton Steinz info@steinz.nl
Onderwerp: 14-10 Blog over TFD in stichting
Datum: 11 feb. 2021 15:27:34
Aan: Ton Steinz info@steinz.nl

Tuchtraad in een stichting is slechts een minimaal begin

De regering heeft op grond van artikel 113 lid 2 van de Grondwet vele belangrijke sectoren zoals accountants, artsen, advocaten en notarissen, aan publiekrechtelijk, dus wettelijk, tuchtrecht onderworpen. Daar staat namelijk dat als de regering een sector van tuchtrecht wil voorzien, dat verplicht via een wet moet gebeuren.

BLOGSCHADE ZELFREGULERING
VERBOND VAN VERZEKERAARS
TUCHTRECHT
TUCHTRAAD FINANCIËLE
DIENSTVERLENING
KIFID BLOG

Ton Steinz Eerste publicatie 10:21
Laatst gewijzigd 11:39159x gelezen

Bij de even belangrijke verzekeringssector heeft de regering echter stil gezeten en dan resteert daarvoor slechts het verenigingstuchtrecht zoals dat bijvoorbeeld bij sportverenigingen functioneert. Dat wordt door geen enkele wettelijke bepaling of parlementaire controle beheerst en daarmee kan men dus doen wat men wil.

**De klager
staat zelfs**

**niet bij de
personen en
instanties aan
wie de
uitspraak
moet worden
toegestuurd**

Het Verbond van Verzekeraars heeft dat ook gedaan door te bepalen dat de Tuchtraad Financiële Dienstverlening (TFD) slechts een afdeling van het Verbond werd die hiërarchisch onder de directeur viel, dat de TFD geen sancties mag opleggen maar daartoe alleen een advies aan het bestuur kan geven, dat consumenten die tientallen jaren zelf tuchtklachten konden indienen, dat vanaf 1 januari 2011 ineens niet meer mogen, en nog meer.

**Vertrouwen in TFD,
maar niet volledig**

Ik heb aan deze punten
laatstelijk aandacht
besteed in **mijn blog van
13 november op deze site.**
Dat zou ertoe geleid te
hebben dat enkele dagen
geleden bekend is gemaakt
dat de TFD in een aparte
stichting is ondergebracht
(zoals dat in het bancaire
tuchtrecht al jaren geleden
is gebeurd). Ook dat zij
vanaf nu zelf enkele
sancties kan opleggen.
Voor de zware sancties
moet het overigens nog
steeds een advies aan het
bestuur uitbrengen, dus
zoveel vertrouwen in de
TFD heeft men kennelijk
ook niet.

Ik beschrijf dit nu
badinerend maar het is ook
een positieve ontwikkeling.
Hulde daarvoor dus. Toch is
er nog een weg te gaan
waarop ik hieronder inga.

**Waarom werd
verzekerde
mond dood**

gemaakt?

Ik noem dat nooit bekend is gemaakt waarom consumenten geen tuchtklachten meer mogen indienen. Dat zou kunnen zijn omdat er ook veel onzinklachten worden ingediend. Dat heeft men dan willen voorkomen met het paardenmiddel van de algehele stop terwijl er altijd een mogelijkheid moet zijn dat een serieuze klacht van een consument door de TFD behandeld zal worden. Daarvoor moet er een voorportaal worden gecreëerd zoals dat bij de artsen en de advocaten het geval is. In die sectoren moet een klacht eerst bij de Deken en de klachtenfunctionaris worden ingediend. Zij kijken wat deze inhoudt en hoe die opgelost zou kunnen worden. Vervolgens vindt er veel plaats waardoor de klacht vaak uit de wereld wordt geholpen.

Let wel: het gaat hierbij zelden om financiële klachten. Het is dus verkeerd om te denken dat er met de oprichting van Kifid nauwelijks meer aandacht voor tuchtklachten hoeft te zijn.

Enig recht van de klager om de doorzending te bepleiten is er ook niet. Alles gebeurt alleen maar zonder hem

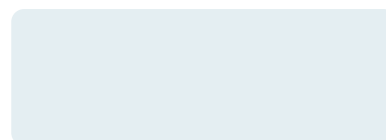
Kifid is een gebrekkig voorportaal

Verbond, Kifid en de TFD hebben het op dit punt laten liggen. Zij verwijzen 'als voorportaal' slechts naar een artikel in het reglement van Kifid waarin staat dat indien de voorzitter van de geschillencommissie bij de

behandeling van een klacht constateert dat er een tuchtrechtelijke regel kan zijn overtreden, hij het dossier naar de TFD moet doorsturen. Enig contact met de klager is er daarbij niet. Enig recht van de klager om de doorzending te bepleiten is er ook niet. Alles gebeurt alleen maar zonder hem. Er zijn geen procedurele regels aangegeven. Er is evenmin plaats voor een losse tuchtklacht omdat die altijd gegoten moet zijn in een financiële klacht. De weg van dit artikel is nooit bekend gemaakt en zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan.

Kijken we verder naar het reglement van de TFD, dan wordt de klager nog wel gedefinieerd als 'degene die een klacht heeft ingediend', maar hij wordt verder alleen genoemd als iemand die kan worden opgeroepen om te worden gehoord (artikel 9.1). Enige

deelname aan de procedure heeft hij niet. De klager staat zelfs niet bij de personen en instanties aan wie de uitspraak moet worden toegestuurd. Alles gaat dus flagrant alleen óver maar zonder hem.

Toezichthouders verloren menselijke maat uit het oog

Ten slotte veroorloof ik mij nog een enkele opmerking over hoe dit alles zo mis heeft kunnen gaan en de menselijke maat zo uit het oog verloren is. Ik noem de gebreken bij het toezicht van de AFM en DNB. Die kijken voornamelijk accountantstechnisch en financieel. Een wijdere blik naar de plaats van de verzekeringssector in de samenleving hebben zij niet. Hoe de checks and

balances ingericht moeten worden, weten zij ook niet. Volgens mij weten zij zelfs niet tot hoever zich hun taak uitstrekt. In elk geval niet tot en met het bovenstaande.

Hervormen blijft noodzaak

Bij dit alles laat ook de sector het nog afweten. Ik heb mijn stellingen eens in een bespreking bij de AFM mogen toelichten, maar die hoorden het slechts in Keulen donderen. Een latere bespreking werd nadat ik mijn vragen had ingeleverd, afgezegd. Ik noem verder de zelfregulering: mooi maar op den duur gevaarlijk. Zonder een systeem van uitdaging en permanente waakzaamheid kan dan de decadentie toeslaan en vervalt de slagkracht. Hervormen dus.

